

Relevantný trh/ktor: s medenými tvarovkami a tvarovkami zo zliatin medi(TZM).

Porušenie: článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP).

Informácie o rozsudku: Všeobecný súd (VS) dňa 24. marca 2011 rozhodol o návrhu spoločnosti **Pegler Ltd**, so sídlom v Doncasteri (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: R. Thompson, QC, a A. Collinson, solicitor, proti rozhodnutiu EK vo veci T-386/06 tak, že časť rozhodnutia EK zrušil a časť zmenil, pokiaľ ide o výšku uložených pokút a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

VS sa zaoberal najmä nasledovnými pojmami: „Hospodárska súťaž – Kartely – Odvetvie medených tvaroviek a tvaroviek zo zliatin medi – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Pripísateľnosť protiprávneho správania – Pokuty – Odstrašujúci účinok“.

Rozhodnutím K(2006) 4180 z 20. septembra 2006 o konaní podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F-1/38.121 – Tvarovky) (zhrnutie v Ú. v. EÚ L 283, 2007, s. 63, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia Európskych spoločenstiev konštatovala, že niekoľko podnikov porušilo článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa počas rôznych období medzi 31. decembrom 1988 a 1. aprílom 2004 podieľali na jedinom, komplexnom a nepretržitom porušovaní pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, a to v podobe súboru protisúťažných dohôd a zosúladených postupov na trhu s medenými tvarovkami a tvarovkami zo zliatin medi, ktoré zahŕňali územie EHP. Porušovanie spočívalo v určovaní cien, dohodách na cenníkoch, zľavách a rabatoch a mechanizmoch zvyšovania cien, v rozdelení vnútroštátnych trhov a zákazníkov a vo výmene ďalších obchodných informácií, ako aj v účasti na pravidelných stretnutiach a udržiavaní ďalších kontaktov s cieľom uľahčiť porušovanie. Za uvedené konanie bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 5,25 mil. € spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Tomkins plc.

Žalobné dôvody boli založené predovšetkým na tom, že žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil článok 1, článok 2 písm. h) a článok 3 napadnutého rozhodnutia, subsidiárne znížil sumu pokuty, ktorá jej bola uložená. V rámci svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že jej možno pripísať zodpovednosť za porušovanie v období od 31. decembra 1988 do 20. januára 1989 len z toho dôvodu, že 20. januára 1989 získala meno Pegler. Pred 20. januárom 1989 totiž bola v rámci skupiny Tomkins „spiacou“ dcérskou spoločnosťou v zmysle anglického práva spoločností. V rámci svojho druhého žalobného dôvodu spochybňuje zodpovednosť za porušenie, ktorá jej bola pripísaná vo vzťahu k obdobiu od 20. januára 1989 do 29. októbra 1993. Počas tohto obdobia bola naďalej „spiacim“ zástupcom spoločnosti FHT Holding Ltd (ďalej len „FHT“), ďalšieho subjektu skupiny Tomkins, a nemala ani aktíva, ani zamestnancov. Tretí žalobný dôvod vychádza z toho, že Komisia jasne neoznačila adresáta napadnutého rozhodnutia. V rámci svojho štvrtého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza niekoľko argumentov s cieľom preukázať, že pripísanie spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti za porušenie článku 81 ES bývalej materskej spoločnosti a bývalej dcérskej spoločnosti je zásadne protiprávne. Svojím piatym žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že pokuta mala byť uložená len jej bývalej materskej spoločnosti. Nakoniec šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania pri výpočte výšky pokuty.

Komisia najskôr tvrdí, že v celom napadnutom rozhodnutí považovala činnosti niekoľkých spoločností patriacich do skupiny Tomkins, v tomto prípade žalobkyne, Old Pegler, FHT a Tomkins, za činnosti jedinej ekonomickej entity počas obdobia porušenia. Komisia odpovedá, že žalobkyňa nepripísala zodpovednosť za porušenie v období od 31. decembra 1988 do 20. januára 1989 len z toho dôvodu, že 20. januára 1989 získala meno Pegler. Po druhé Komisia tvrdí, že aj keď sa žalobkyňa nezúčastňovala na porušení pred 20. januárom 1989, je zjavné, že je nástupkyňou entity, ktorá sa na porušení zúčastňovala priamo v najvýznamnejších aktívach, ako aj vo vedení a v obchodnom mene, pod ktorým sa protiprávne činnosti vykonávali, a že preto v súlade s judikatúrou „zdedila“ právnu zodpovednosť za porušenie.

VS konštatoval, že hoci žalobkyňa priznáva, že prijala meno, pod ktorým sa na trhu uskutočňovali protiprávne činnosti uvedené v napadnutom rozhodnutí, a pripúšťa, že sa stala bezodplatným zástupcom spoločnosti FHT po 20. januári 1989, nič to nemení na skutočnosti, že pred týmto dňom nevykonávala ekonomickú činnosť a s výnimkou štatutárneho riaditeľa nemala ani zamestnancov, ako to vyžaduje anglické právo obchodných spoločností. Treba ďalej uviesť, že žalobkyňa bola v dotknutom období jednou z piatich dcérskych spoločností spoločnosti FHT, ktorá bola sama 100 % dcérskou spoločnosťou spoločnosti Tomkins pôsobiacej pod obchodným menom Pegler najmä v odvetví tvaroviek. Keďže teda žalobkyňa bola v období od 31. decembra 1988 do 20. januára 1989 právnou entitou, ktorá nevykonávala ekonomickú činnosť v tom zmysle, že neponúkala za odmenu výroby a služby na akomkoľvek trhu, a teda neniesla finančné riziká spojené s vykonávaním týchto činností, Komisia nemohla dospieť k záveru, že žalobkyňa sa priamo podieľala na porušení pred okamihom, keď zmenila svoj názov (pozri judikatúru citovanú v predchádzajúcom bode). Okrem toho tvrdenie Komisie, podľa ktorého žalobkyňa vykonávala „určitú činnosť“ počas 20 dní pred výmenou uvedených názvov, nemôže obstáť. Zmena obchodného mena nepochybne zahŕňa právne a zmluvné formality. Vykonávanie týchto formalít však neznamená výkon ekonomickej činnosti, a už vôbec nie uskutočňovanie protisúťažnej činnosti. Nakoniec argument, ktorý subsidiárne predložila Komisia, že žalobkyňa bola v každom prípade ekonomickým nástupcom „podniku Pegler“, nemožno prijať. VS poznamenal, že pokiaľ ide o obdobie od 20. januára 1989 do 29. októbra 1993, z dokumentov priložených k žalobe, ako sú účtovné záznamy FHT, ako aj účtovné záznamy žalobkyne, ktoré boli potvrdené externým autorizovaným audítorom a predložené orgánom Spojeného kráľovstva, žalobkyňa v hospodárskych rokoch počas celého uvedeného obdobia nevytvorila ani zisk, ani stratu. V podrobných účtovných záznamoch spoločnosti FHT sa systematicky uvádza, že žalobkyňa nevykonáva ekonomické činnosti. Aj z účtovných záznamov žalobkyne vyplýva, že v uvedenom období nevykonala nijakú účtovnú operáciu. Je preto potrebné konštatovať, že pokiaľ ide o obdobie medzi 20. januárom 1989 a 29. októbrom 1993, Komisia sa nesprávne domnievala, že žalobkyňa je zodpovedná za protiprávne správanie, ktorého sa dopustili iné subjekty v rámci skupiny Tomkins. VS konštatoval, že žalobný dôvod založený na údajnej nedostatočnej jasnosti pri označení adresátov napadnutého rozhodnutia treba zamietnuť. Rovnako pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na omyle pri označení adresátov napadnutého rozhodnutia, argument žalobkyne, podľa ktorého jej nemožno pripisovať zodpovednosť za porušenie z dôvodu, že už nie je súčasťou skupiny Tomkins, alebo dokonca z dôvodu, že zodpovednosť má byť pripísaná len spoločnosti Tomkins ako najvyššej materskej spoločnosti a správcovi podniku, ktorý sa dopustil porušenia, tento žalobný dôvod nemôže uspieť.

VS uviedol, že čo sa týka žalobných dôvodov týkajúcich sa výpočtu výšky pokuty, tento dôvod je sčasti dôvodný, a teda výška pokuty sa vypočíta nasledovne: keďže pokiaľ ide o žalobkyňu, dĺžka porušovania predstavuje sedem rokov a päť mesiacov (namiesto dvanástich rokov a dvoch mesiacov určených v napadnutom rozhodnutí), východisková suma (2 milióny eur) musí byť bez uplatnenia zvýšenia na odstrašujúce účely zvýšená o 70 % (namiesto o 110 %), čo vedie k pokute vo výške 3,4 milióna eur. VS konštatoval, že každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

Viac informácií na: <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=sk&newform=newform&alljur=alljur&jurcdj=jurcdj&jurtpi=jurtpi&jurtfp=jurtfp&docj=docj&docnoj=docnoj&typeord=ALL&numaff=&ddatefs=03&mdatefs=03&ydatefs=2011&ddatefe=15&mdatefe=04&ydatefe=2011&nomusuel=&domaine=CONC&mots=&resmax=100&Submit=Vyh%C4%BEad%C3%A1vanie>